

Konsten att hugga med svärd

Los Angeles i USA, är en stad med folk från hela världen och är en kokande gryta av filmskapande, musik och ja, kampsport. Tänk er mer än hela Sveriges befolkning i en enorm stad på 80 km i diameter, soligt i stort sett året runt, jordbävningar nästan varje dag, sju miljoner bilar förorenar miljön, multimiljonärer och folk som bor i kartonger vid boulevarden i samma stadsdel. Och allt har byggts upp av några få generationer.

Bra exempel på Yin & Yang, slår mig, en stad fylld av motsatser, ena dagen ett paradiset, andra ett helvete!

Jag är i L.A för att studera musik vid musicians Institute, närmare bestämt elgitarr, vilket jag har spelat i halva min livstid, men också för att fortsätta träna kampsport.

Många mästare har valt att flytta till USA och kanske främst L.A då det mesta kan finnas i kampkonsten. En mästare fann jag också efter en veckas sökande, turligt nog nära bostaden och skolan vid Hollywood Boulevard där sökandet började.

Detta val visade sig senare bli mycket lyckosamt!

Efter att jag introducerat mig för Soshihan Toshishiro Obata och hans fru Michyo Obata beslöt jag mig för att bli elev

"Det är av utomordentlig vikt för de som vill bemästra svärdet att lära sig hugga mot något.

För enbart genom att hugga igenom realistiska måltavlor kan de tre väsentliga delarna av att föra svärdet - grepp, placering av eggen och kontroll av klingan - bli lärd och förstådd."

vid "Aikido Bugekikai" och "International Shinkendo Federation", där Soshihan Obata är grundare och chefsinstruktör. Nu väntade mig ca:18 månaders träning fem ggr/veckan utan avbrott tills hemresan mot Sverige.

Aikidon som "Sensei" lär ut bygger på Yoshinkan Aikido där han tillhörde elitinstruktörsgruppen och var uchi deshi (inneboende student) i Hombu Dojo i sju år under Gozo Shioda sensei. Shioda sensei var i sin tur en elev av Morihei Ueshiba's allra bästa studenter (grundare av modern Aikido) före andra världskriget, där den fortfarande i stora drag var synonym med Daito ryu Aiki-jutsu (vilket Ueshiba lärde sig från Sokaku Takeda) och betydligt mer effektiv än aikido efter kriget då Ueshiba (el, O sensei som han kallades) som då var en gammal man, lade tonvikten på mer spirituellt nivå.

Aikido Bugekikai är även influerad av de andra otaliga kampkonsterna, Soshihan Obata studerade under många år på bebid i hemlandet Japan. Trots att han tränade från tidig morgon till sen kväll med sina vänner på Yoshinkan, kände han att något fattades.

När han bevittnade en svärdsuppvisning med Taizaburo Nakamura från Togama ryu, så förstod Obata sensei omedelbart

Att hugga på riktigt är nödvändigt

" Det är av utomordentlig vikt för de som vill bemästra svärdet, för enbart genom att hugga igenom realistiska måltavlor kan de tre väsentliga delarna av att föra svärdet - grepp, placering av eggen och kontroll av klingan - bli lärd och förstådd. Greppet (tenouchi) måste vara korrekt hållet och starkt. Vinkeln där den vassa eggen skär måltavlan (hasuji) måste vara exakt, annars finns det en risk att klingan går av eller handleden blir skada. Svärdet måste stoppas korrekt (tome), annars kan svärdsutövaren få allvarliga skador av sitt eget vapen, eller missa och hugga i golvet. Svärdsutövning utan tameshigiri skulle kunna jämföras med att träna prickskytte utan kulor. Enbart genom att hugga/skära kan förmåga utvärderas.

Denna regel kan inte förbises, utan undantag. Skolor som vidhåller att tameshigiri inte är nödvändigt kan inte sägas ha effektiva metoder i svärdutövning, menar Obata.

Betyder detta att man inte kan träna svärd och lära sig svärdskonsten utan tameshigiri?

Självklart inte, det finns ju oändliga katas att studera t.ex, men för att putsa teknikerna till perfektion så är tameshigiri oundvikligt, för den ger något som träning av katas inte kan och vice versa.

Nedan följer några händelser som jag läst om från intervjuer med Soshihan Obata i kampsportstidningar. En dag kom en kendo-utövare och innehavare av åttonde dan in till Honbu dojo för att börja träna Shinkendo. Förklaringen var mycket enkel. Shinai som används i modern kendo är helt olikt ett samurajsvärd (shinken) som ursprungligen användes i kendo. Förmodligen krävde det också en hel del kurage från någon som har tränat kendo i femtio år att vända sig till någon så mycket yngre.

Han sade att yngre elever brukade anta att högt graderade utövare kunde använda svärd och skära måltavlor utan problem. Så var fallet att denna soshihan aldrig hållit i ett riktigt svärd och än mindre skurit någonting. Efter fyra månaders träning hade han fått ett tillfredsställande svar på om han skulle dra eller trycka vid tameshigiri, vilket var hans största fråga.

Så kunde han återvända till sina studenter utan att känna sig besvrad när han skulle lära ut hur man håller i svärdet t.ex vid tameshigiri.

Artikelförfattaren vid Yamashito rest. trädgård i Hollywood

vad det var han sökte, samuraj-ättling som han är, han skulle bli en svärdsman!

75 Dan!

Sagt och gjort. Han studerade Togama ryu Batto-jutsu och Nakamura ryu för Nakamura sensei vilket han bemästrade efter hand. Kenjutsu från Nobuharu Yagyū

(20:e stormästaren av Yagyū Shinkage ryu). Anken battojutsu från Tesshinsai Uchida, Kashima Shin-ryu vid Shiseikan dojo i Meiji Shrine, Iaido-vilket sensei totalt har bemästrat, Ryu-kyu Kobujutsu (Kobudo) från den nästan legendariske Motakatsu Inoue, manrikigusari (kedja med tyngd i ena änden), juttejutsu från Yumio Nawa, kendo och olika vapen från Kunishiro Hayashi.

En sannerligen imponerande lista och lägger man ihop alla dan-ranker (svartbältesgrader), så blir det, håll i er, 75 dan!

Soshihan Obata har vikt sitt liv åt kampkonsten för att stilla den enorma hunger han har efter kunskap och utförande. En sann mästare, upplärd från några av de främsta mästarerna i Japan.

Han blev också intagen vid Wakakoma Pro, ett företag specialiserat på kampsport och stunts för filmindustrin. För att överhuvudtaget bli accepterad där måste man vara högt kvalificerad inom kampsport. Under tiden där studerade sensei Obata för några av de sensei's som jag tidigare räknat upp. Wakaoma Pro ägnar sig åt att förmedla kampkonsten till film så att den blir korrekt in i minsta detalj, allt ifrån kamp man mot man till

stora slag mellan samuraj-klaner.

Obata sensei har medverkat i många filmer genom åren (se slutet). Han vann också stora tävlingar i Batto-do svärdsmästerskap sex gånger i rad med nya rekord, utan större konkurrens trots ca: 150 deltagare. 1994 satte han nytt världsrekord i "hugg" på en antik samural-hjälms gjord av extremt starkt stål, med ett gap på 13 cm, en prestation inte ens samurajerna som levde för hundratals år sedan kunde uppnå!

Få försök har gjorts genom århundradena av olika anledningar, en anledning är att det är väldigt svårt och farligt att utföra med ett svärd (stål mot stål) speciellt då Soshihan Obata inte hade ett riktigt handtag utan ett rep lindat runt bakre änden på svärdet, tillverkat av Paul Champagne.

Borde inte Obata sensei samla i alla fall en del av den enorma kunskap han besitter till en egen kampkonst? Ni kan vara helt lugna, det har han ... SHINKENDO är namnet.

SHINKENDO är en ny men traditionell svärd-stil som lär ut fullständig kontroll av samuraj-svärdet. "Shin" betyder verklig el seriös, "Ken" = Svärd, och "do" = väg el, stig man kan följa att berika ens liv. Träningen består av fyra delar: Kata, och Batto, suburi (övningar i att svinga svärdet), Kumite (arrangerad fight) och slutligen "Tameshigiri" (att hugga igenom hoprullad stråmmattor "makiwaras" och bambu). Utövandet av tameshigiri särskiljer praktiska svärdstilar som Shinkendo från mer sportiga och filosofiska sådana.

(följande citat är hämtad ur "Aikido

Konsten att hugga bambu

En annan man ringde en dag och ville beskåda när sensei "högg" bambu, så Obata tog honom till sin bakgård där han odlar bambu med tjocka stammar. Denna kendo-flick fick med sig några bambu's själv som lev över, och han ville använda den kunskap han förvärvat under tjugofem års träning i tron att han skulle lyckas själv ned att skära. Det gjorde han inte, för sådan bambu är i själva verket väldigt svår att skära. Detta ledde till att han började att frågasätta den kunskap och mening med den kendo han lärt sig.

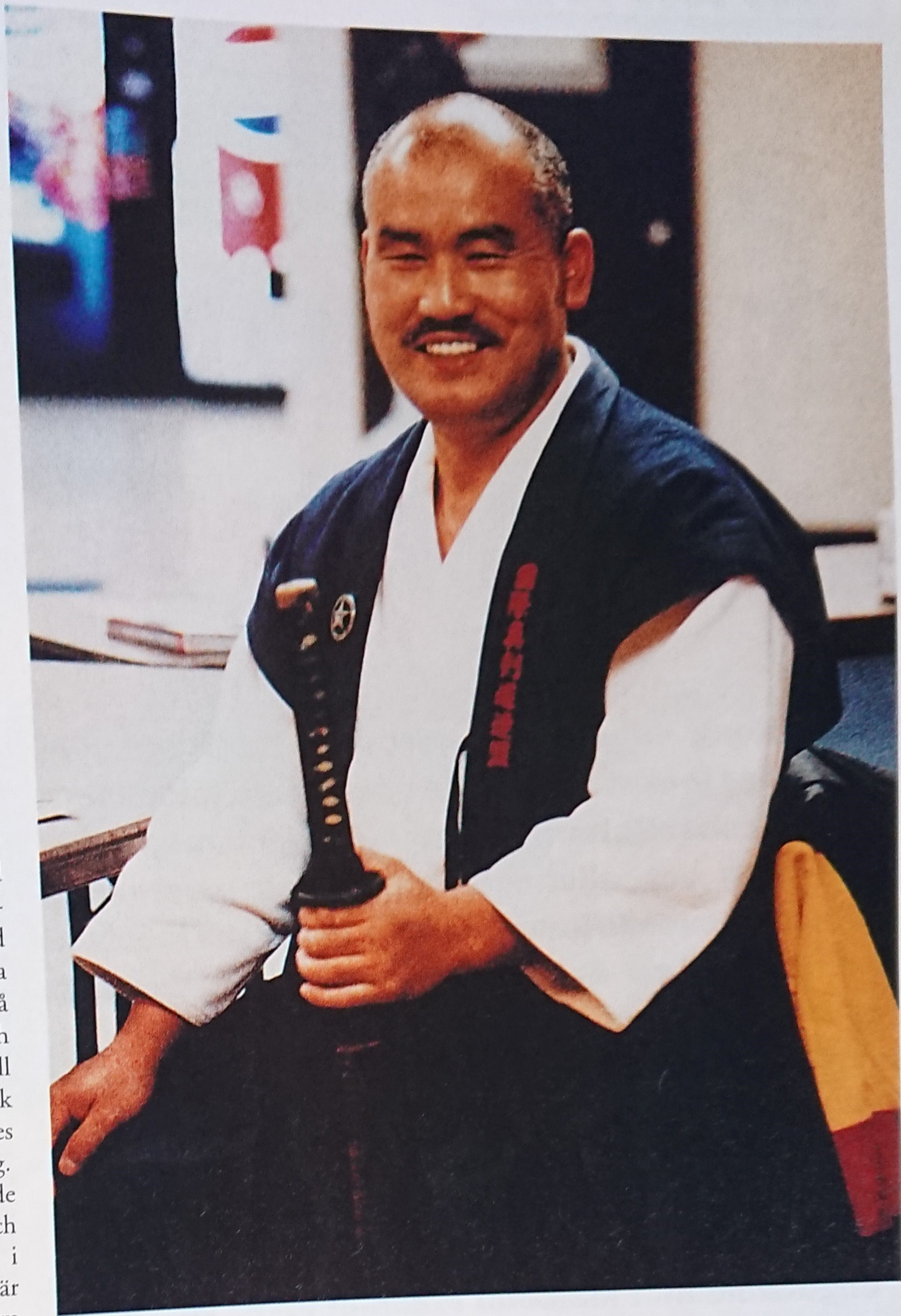
Vid ett annat tillfälle fick Soshihan Obata besök av en Japan som hade tränat Suwari-iai (dra svärd från sittande ställning) i fjorton år. Vid speciella tillfällen brukade dennes sensei demonstrera tameshigiri för sina elever. De satt i spänd förväntan och tittade på när han försökte hugga en tunn bambu-pinne från jodan position (över huvudet).

Det tog honom två-tre försök innan han lyckades utföra ett hugg igenom. Då förstod denne student att det måste vara utomordentligt svårt att skära någonting med ett riktigt svärd. Utan att gå in på några djupare förklaringar vad Shinkendo var, så skred Obata till handling istället och hämtade en bambustam som användes till tvättlina i brist på annat. Studenten fick hålla i bambun stadigt när sensei lyckades med alla hugg till beskådarens förvåning.

Folk kommer hela tiden med liknande berättelser för att träna Shinkendo, och utmärkande för alla instruktörer i Shinkendo världen över, är att de alla är högt graderade i andra kampsporter som t.ex Ju-jutsu, kobudo, karate m.m. De menar vidare att träningen i Shinkendo har hjälpt och faktiskt utvecklat deras egna system. Shinkandos rörelser (taisabaki's) är väldigt praktiska och kompletta, eftersom man måste kunna röra sig obehindrat och skära/hugga i alla riktningar.

Att avväpna en svärdsman

En sista händelse vill jag också dela med mig av. En Shorinjikempo-utövare som instruerade i sitt hemland Japan, som senare tränade karate med Benny Urquidez i USA och blev bra förtroende för sina kunskaper började öva med Shinkendo. I karate träningen hade han fått lära sig hur man avväpnar en motståndare utrustad med svärd. Efter att ha tränat sådana tekniker, trodde han sig kunna utföra Muto-dori (tomhänt svärdavväpning). Han flyttade sig bara ur vägen när attacken kom och

utförde sparktekniker mot opponenten. Men när han började lära sig svärdstekniker i Shinkendo började han tvivla på sina kunskaper i Muto-dori. Han gjorde visserligen stora framsteg, mycket tack vare hans goda höftrörelser från karaten. Men ju mer han utvecklades desto mer tvivlade han på möjligheten att tomhänt avväpna någon framgångsrikt med ett svärd. Det kanske går mot en amatör, men mot en tränad svärdsutövare är det i stort sett omöjligt. Hastigheten på ett svärdshugg är ungefär en tredjedel av en kulas.

Att träna svärd kan alltså utveckla andra kampformer.

Till Kendo-ka's så kan Shinkendo lära dem att hålla ett riktigt svärd och använda höger och vänster ben omväxlande. Vidare kan de enkelt lära sig att framgångsrikt utöva tameshigiri där makiwaras och bambu traditionellt används.

Aikido-ka's studerade Shinkendo för att förbättra deras kumite och tachi-dori (svärdsavväpning), genom att göra det mer realistiskt, förutom uppenbart deras svärdstekniker.

Om Iaido-ka's lär sig Shinkendo så kan de säkert bemästra hastigheten på stående tekniker, kumite och tameshigiri. Deras rörelser blir också mer kraftfulla.

Självklart är alla välkomna att träna Shinkendo oavsett förkunskaper. Träningen sker steg för steg med en bokken först (träsvärd) senare Iaito (ej vasst träningsvärd) och sist ett Shinken (ett riktigt svärd). Shinkendo kommer att införas till Sverige och därigenom Norden så väl, då (jag) Hendrik Mangseth flyttar hem till Hudiksvall under början av 1997.

Av Henrik Mangseth